

Nam quando cōsideratur esse tertiæ personæ, adhuc admittit affixa secundæ personæ, כו, כם, כן, כה: quorū minimè capax est imperatiuus.

Annotatio.

Iam suprà dictum est in nomine, obseruandum diligenter quānam motione efferatur tertia thematis nominis משל, quod idem adhuc hīc est animaduertēdum in verbo פקד. Nam eodem modo quo ר in hoc archetypo afficietur in omnibus modis & temporibus, afficietur itidē thematis tertia in omnibus aliis verbis, cuiuscunque fuerint ordinis, in coniugationibus videlicet הפעיל & הפעל, קל, פעל. Quandoquidem cum coniugationibus aliis non componuntur pronomina.

In coniugatione פעל .. secundæ syllabæ propter affixum in seua commutatur. vt, פקדהו, vel in :. eadem ratione qua supra in nomine כהם, vt פקדה. Cætera vbique per te facillimè adiunges, si ר in פקד obseruaueris.

In הפעיל cū nullæ sint motiones mutationi obnoxia, nulla fit mutatio præterquā in quiescentibus עין ו, vbi .. literę gutturalis ה in :. cōuertitur sic, הבעני, הבענה, הבעני, הבענה, הבעני, הבענה, &c.

In benoni .. literæ מ & futuro (etiā in coniugatione קל & hiphil duplicantium aiin) = literarū מיתן in seua cōuertitur, vt in benoni מכין, מכין, &c. In futuro יבין, יבין, &c. In futuro hiphil, יבין, יבין, &c. In futuro hiphil, יבין, יבין, &c. In futuro hiphil, יבין, יבין, &c.

In quiescentibus למר הא, cū sicut in nominibus, propter

Q 2

vtriusque generis & nri, sic. תפקדו תפקדו. Quando autem cundæ est personæ, secundæ personæ pronomine minimè.

† Vox hæc fœminæ parata pronomina, q vel vel

תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו

תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו

תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו

תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו

תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו
תפקדו	תפקדו

* Huic personæ in vt in פקדו, quando